

BIULETYN PARAFIALNY

**Kościół św. Kierana,
katolicki**

Kościół w *Campbeltown i
Islay*

Ceann Loch Chille Chiarain

22 lutego 2026

Pierwsza niedziela Wielkiego Postu

Hymny/Muzyka na niedzielę

Procesja (tylko w niedzielę)

150 Czterdzieści dni i
czterdzieści nocy

Ofiarowanie

67 Błogosławiony jesteś Pan

Po komunii

141 Wypełnij mój dom

Recesja

455 Chwała Najświętszemu

Kościół św. Kierana, Campbeltown, Kintyre

Wtorek: **Msza Święta, 18:00**

Środa: adoracja i modlitwa poranna, 9:30; **Msza Święta,
10:00**

Piątek: Modlitwa poranna, 9:50; **Msza, 10:00.**

Grupa dyskusyjna: Pismo Święte podczas Wielkiego
Postu, 10:30 w Chapel House

W przyszły weekend:

Sobota: Msza wigilia, 18:00

2. niedziela Wielkiego Postu: Msza Święta, 10:00

Sakrament Pojednania w sobotę 17:15-17:45 lub w dowolnym momencie na życzenie.

Kościół Episkopalny św. Kolumby, Bridgend, Islay

Niedziela, 1 marca, spowiedź, 15:30; Msza Święta, 16:00

Odpowiedź psalmowa

Zmiłuj się nad nami, Panie, bo zgrzeszyliśmy.

Ewangelia

Chwała Tobie, Chryste, królu wiecznej chwały.

Nie żyje się tylko chlebem,

lecz przez każde słowo wypowiedziane z ust Boga.

Chwała Tobie, Chryste, królu wiecznej chwały.

Antyfona Komunii

Nie żyje się tylko chlebem,

lecz przez każde słowo wypowiedziane z ust Boga.

Poświęć pięć minut

Poświęć tylko pięć minut dziennie, a Twoja wiara będzie się pogłębiać i rosnać – dzień po dniu.

PONIEDZIAŁEK PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

23 LUTEGO 2026

Najmniej, co możemy zrobić

Barwne biblijne opisy Sądu Ostatecznego mają na celu podkreślenie nam znaczenia traktowania naszych zobowiązań wobec mniej uprzywilejowanych bardzo poważnie. "Ale od czego zacząć?" możesz zapytać. Corporal Works of Mercy to całkiem dobre miejsce. Jeśli każdy z nas zrobi swoje, możemy mieć nadzieję na dzień, w którym nie będzie już głodnych do nakarmienia, bezdomnych do schronienia, więźniów do odwiedzin i tym podobnych. Wtedy możemy z pewnością powitać ten Ostateczny Sąd. Ale zacznijmy dziś – w końcu nikt z nas nie zna dnia ani godziny.

Dzisiejsze czytania: Kapłańska 19:1-2, 11-18; Mateusz 25:31-46. *"Cokolwiek zrobiłeś dla jednego z tych moich najmniejszych braci, zrobiłeś dla mnie."*

WTOREK PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

24 LUTEGO 2026

Słuchaj całym sercem

Jednym z filarów Wielkiego Postu jest modlitwa, którą często uważamy za naszą pracę: rozmowy z Bogiem, wylewanie serca, proszenie o to, czego potrzebujemy. To wszystko to, ale jeszcze więcej. Jeśli porównamy modlitwę do żywej intymności między ludźmi, którzy się kochają, zobaczymy wyraźnie, że jeśli ich rozmowa jest jednostronna, jeśli nie pozwalają drugiej mówić, jeśli nie słuchają z taką samą intensywnością, z jaką druga wylewa swoje potrzeby, to coś jest nie tak. Ktoś to ujął tak: Pojawi się. Zamknij się. Uważaj. Prymitywne, ale prawdziwe. Ożywienie życia duchowego to rozważanie, jak się modli. Czy jest miejsce w moim czasie z Bogiem, by po prostu być? Czy muszę ciągle mówić, czytać albo planować? Czy mogę po prostu poczekać? Słuchać?

Dzisiejsze czytania: Izajasz 55:10-11; Mateusz 6:7-15. *"O mój Boże... nie wróci mi bez znaczenia."*

ŚRODA PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

25 LUTEGO 2026

Bóg już tu jest

Gdy słyszysz imię Jonah, możesz od razu pomyśleć o jego spotkaniu z wielorybem. Choć ta historia była spektakularna, Jonah zrobił jeszcze więcej. Udał się do ziemi, która nie była jego, ogłosił wiadomość będącą oskarżeniem złych postępów jej ludzi i przeżył, by o tym opowiedzieć. Często prorocy są odrzucani, ponieważ prawda jest trudna do zniesienia, a zmiana jest trudna. Gotowość mieszkańców Ninevitu do przyjęcia przesłania Jonasza pokazuje, że Bóg przygotował drogę. Bóg był już z Ninevitami, nawet w samym środku walk. Zwracaj uwagę na to, jak Bóg wyciąga do ciebie kontakt poprzez Jonasza w twoim własnym życiu.

Dzisiejsze czytania: Jonasz 3:1-10; Łukasz 11:29-32. *"Ogłosili post i wszyscy, wielcy i mali, założyli worki."*

CZWARTEK PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

26 LUTEGO 2026

Wytrwałość się opłaca

Historia królowej Estery opowiedziana w księdze biblijnej noszącej jej imię to fascynująca nowela pełna podstępów i intryg. Estera używa swojego dowcipu i sprytu, by osiągnąć to, czego chce od króla, ale jej mistrzowskim posunięciem jest modlitwa i prośby, by uzyskać to, czego potrzebuje od Boga: mianowicie plan wybawienia dla siebie i swojego ludu. Rozpoczynając naszą wielkopostną podróż, naszym pierwszym krokiem powinno być poproszenie Boga o pomoc w wytyczeniu naszej drogi. Wtedy, jak Estera, musimy pościć, modlić się i czekać, a wkrótce Boży plan dla nas zostanie objawiony.

Dzisiejsze czytania: Estera C 12, 14-16, 23-25; Mateusz 7:7-12. *"Zamień naszą żalobę w radość, a nasze smutki w pełnię."*

PIĄTEK PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

27 LUTEGO 2026

Z głębin wołam do ciebie

Dla niektórych modlitwa wydaje się naturalnym talentem. Dla innych wyrywanie zębów jest łatwiejsze! Ale dla wszystkich modlitwa jest niezbędnym elementem życia wiary. Szukamy

żywej relacji z naszym Stwórcą, a żadna relacja nie jest pełna bez głębokiej i znaczącej komunikacji. Bóg rozpoczyna rozmowę słowami Pisma Świętego. Dodajesz swoją rolę w wstawieniu się za potrzeby, dziękowaniu za otrzymane dary i śpiewaniu pochwał dla świata cudów. Powstrzymując się od mięsa w ten Światowy Dzień Modlitwy, ponownie zobowiąż się do sprawiedliwości w relacjach rodzinnych, zawodowych, obywatelskich i międzynarodowych.

Dzisiejsze czytania: Ezechiel 18:21-28; Mateusz 5:20-26. *"Słuchajcie teraz, dom Izraela: Czy to moja droga jest niesprawiedliwa, czy raczej wasze drogi nie są niesprawiedliwe?"*

SOBOTA PIERWSZEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

28 LUTEGO 2026

Trzeba je kochać

Chrześcijańska miłość jest znacznie trudniejsza do praktykowania, gdy mieszka obok w postaci hałaśliwego sąsiada, który pozwala psu biegać dziko i puszcza głośną muzykę późno w nocy, ale to dla niego napisane są ewangelie. Jak zauważył Jezus, nie potrzebujesz żadnej pomocy, by nauczyć się kochać tych, którzy są dla ciebie dobrzy. Nie jesteś głupi, wiesz, po której stronie masz nasmarowany chleb. To przypalony tost jest trudniejszy do przełknięcia. Żuj powoli; to rzeczywiście schodzi i pielęgnuje cię jako chrześcijanina. Nie musisz kogoś lubić, żeby go kochać.

Dzisiejsze czytania: Powtórzonego Prawa 26:16-19; Mateusz 5:43-48. *"Ale ja mówię wam: miłujcie swoich wrogów i módlcie się za tych, którzy was prześladują."*

Czytania na pierwszą niedzielę Wielkiego Postu

Rodzaju 2:7-9; 3:1-7

Słuchanie węża wpędza pierwszą parę w ogromne kłopoty.

Psalm 51:3-4, 5-6, 12-13, 17

Radość zbawienia powraca do tych, którzy przyznają się do swoich błędów i przyjmują Boże miłosierdzie.

List do Rzymian 5:12-19 lub 5:12, 17-19

Pierwotne przewinienie prowadzi do śmierci; dar łaski w Chrystusie jedynie przynosi życie.

Mateusz 4:1-11

Gdy kusiciel zostaje wygnany, anioły przychodzą, by posługiwać w jego miejsce.

Słowa na słowie

*

Mamy wrażenie, że przez jakąś szczelinę do Kościoła Bożego wkradł się smród szatana. To wątpliwości, niepewność, pytania, niepokój, niezadowolenie, analiza. Brak zaufania do Kościoła. Tymczasem zaufanie daje się pierwszemu świeckiemu "prorokowi" przemawiającemu przez prasę lub przemawiającemu do nas w jakimś ruchu społecznym — i wymaga się od niego formuł prawdziwego życia! Nie sądzi się, że już posiadamy te formuły! (Papież Paweł VI, homilia z okazji święta Apostołów Piotra i Pawła, 1972).

Antychryst jest wśród nas. Początek nowego roku otwiera horyzonty, które, choć nie pozbawione błysków światła, są ciemne i groźne; nie możemy zamknąć oczu na to, co nas otacza. Musimy nazywać Złego po imieniu! Nie możemy pominąć faktu, że wraz z cywilizacją miłości i życia inna cywilizacja rozprzestrzenia się na całym świecie, cywilizacja śmierci, będąca bezpośrednim dziełem Szatana i stanowiąca jeden ze

Niedzielną Ewangelią naprawdę uświadamia rzeczywistość obecności Szatana w naszym świecie, prawdę, którą Kościół katolicki bierze sobie do serca. Pomyśl tylko: podczas chrztu pytają nas: "Czy wyrzekasz się Szatana, sprawcy grzechu?" To nie jest tylko formalność; To poważne zobowiązanie. Niestety, jednym z największych triumfów Szatana dziś jest to, że tak wiele osób nawet w niego nie wierzy.

Kiedy patrzymy wstecz na historię, na postacie takie jak Hitler i Stalin oraz chaos, który wywołali, przerażające jest widzieć, jak zło może się objawiać w naszym świecie. Nawet teraz, po wszystkich wojnach i traktatach mających chronić nas przed szaleńcami, wciąż jesteśmy świadkami przerażających czynów, które sprawiają wrażenie, jakby Szatan nieustannie przybierał nowe formy. I to nie chodzi tylko o wojnę; To przygnębiające widzieć brak współczucia i bezinteresowności. W naszym społeczeństwie nastawionym na sukces wydaje się, że zewnętrzne osiągnięcia stały się miarą wartości danej osoby, odsuwając na bok naszą bliskość z Bogiem i wartości moralne.

Codziennie diabeł szepcze nam pokusy do ucha: "Dlaczego to ja miałbym zajmować się spowiedzią, chodzić na Mszę Świętą czy trzymać się zasad moralnych? Dlaczego moim zadaniem jest dbać o wierność w małżeństwie lub prowadzić dzieci w wierze?" Łatwo poczuć się przytłoczonym, a diabeł wykorzystuje tę słabość, popychając nas ku grzechu usprawiedliwieniami i wątpliwościami. Jak przypomina nam św. Paweł: "Przez zazdrość szatana, grzech wszedł na świat."

Ale nie zapominajmy, jak Jezus, Syn Boży, stawiał czoła własnym pokusom, rozpoczynając swoją publiczną posługę. Stawiał czoła pragnieniom fizycznej satysfakcji, pragnieniu chwały, pokusie władzy — wszystkim rzeczom, z którymi zmagamy się na co dzień. Jezus nie dał się nabrać na sztuczki Szatana; zamiast tego skłonił się ku cierpieniu, dostosowując się do naszego ludzkiego doświadczenia, by przynieść nam zbawienie. Droga do tego zbawienia nie polega na szukaniu skrótów; wymaga naszej wytrwałości i wiary w Niego. Musimy świadomie wybierać, by podążać za Nim każdego dnia.

Więc pamiętaj, gdy poczujesz, że ciemność się wkrada, tam czai się Szatan, ale możemy go pokonać, wchodząc w światło Chrystusa. Światło jest miejscem, gdzie znajdujemy bezpieczeństwo w cieniu. Trzymaj się blisko Boga, a znajdziesz swoją drogę!

* * *

Szatan czai się w cieniu, niczym stworzenie nocy;

Ale jeśli wyjdiesz na światło słoneczne, zniknie ci z pola życia.

W miłości Chrystusa,

Ojciec Anthony

MATKA BOŻA W IKONACH: 18. ZWIASTOWANIE

Zwiastowanie, obchodzone 25 marca w okresie Wielkiego Postu, jest głębokim świętem, które zaprasza nas do refleksji nad chwilą, która zmieniła bieg historii. W Rosji ten dzień upamiętnia radosne wypuszczenie ptaków z klatek, symbolizujące wolność i nadzieję — piękny gest, który odzwierciedla ducha tego świętego wydarzenia.

W ikonografii prawosławnej scena Zwiastowania rozgrywa się w majestatycznym pałacu, symbolizując bogate i szlachetne życie duchowe Matki Bożej. To intymne, a zarazem uroczyste przedstawienie, które głęboko rezonuje z naszą wiarą. Siedząc na tronie ozdobionym poduszkami, Matka Boża spotyka Archanioła Gabriela, boskiego posłańca, ubranego w tunikę symbolizującą jego niebiańską misję.

Co ciekawe, w przeciwieństwie do przedstawień w sztuce zachodniej, tutaj anioł nie trzyma lilii, symbolu czystości i Niepokalanego Poczęcia. Zamiast tego nosi laskę, co być może symbolizuje jego autorytatywną rolę posłańca Bożego. Ponad tą świętą wymianą Duch Święty pięknie ukazuje się jako gołębica, promienie światła spływają ku Matce Bożej, symbolizując boską obecność i przewodnictwo.

Andriej Rublew: *Zwiastowanie*, 1405 Galeria Tretiakowska, Moskwa

Ta ikona, przypominająca czczony styl Andrieja Rublowa, emanuje łagodnością i gracją. Jego eleganckie formy, subtelne palety kolorów i harmonijne modelowanie tworzą kompozycję, która pochwyca duszę. Trójkątna struktura tworzona przez postacie Gabriela, Matki Bożej, i gołębicę przyciąga nasze oczy i serce do sceny, zachęcając do refleksji nad jej znaczeniem.

Zwróć uwagę na dynamiczne przedstawienie Archanioła, przedstawionego w ruchu w powiewających szatach, które podkreślają jego siłę i boską siłę. W przeciwieństwie do tego, Matka Boża odpowiada na przesłanie anioła z spokojną pokorą, a jej łagodny ukłon odzwierciedla czyste podporządkowanie się Bożej woli. To wzruszające zestawienie przypomina nam o pięknej równowadze między siłą a poddaniem, którą jesteśmy powołani do przyjęcia w naszych podróżach wiary.

Umiejętność artysty w ukazywaniu głębi i przestrzeni przez zgromadzone objętości nie jest tylko techniczna. Wciąga nas, zapraszając do eksplorowania głębi tego spotkania. Rozważając

Zwiastowanie, niech zainspiruje nas do otwarcia naszych serc na Boże wezwanie, tak jak zrobiła to Maryja — przyjmując nasz cel z wiarą, nadzieją i niezachwianym zaufaniem do Jego boskiego planu.

Niech ta refleksja nad *Zwiastowaniem* zachęci nas do przeniesienia ducha tego święta do naszego życia, pogłębiając więź z naszą wiarą i inspirując nas do odpowiedzi na Boży głos miłością i pokorą. Podążając własnymi drogami, niech pamiętajmy o odwadze Matki Bożej i mocy wiary w naszym życiu.

Ranne światło

Komentarze do Ewangelii Św. Jana

Ewangelia św. Jana jest używana w lekcjonarzu na niedziele przy szczególnych okazjach, świętach i uroczystościach, a także w określonych porach roku, np. Wielkanoc, Boże Narodzenie.

Rozdział 11

Only Scraps

Jan 6:1-15

Jedność we Wspólnocie: Podróż poza granice

Jedność – ta głęboka wspólnota, którą dzielimy jako naśladowcy Chrystusa – daje nam moc do przekraczania nawet najbardziej sztywnych praw natury. Kiedy jednoczymy się z Synem Bożym, uczestniczymy w Jego boskiej sile, która pozwala nam wznieść się ponad nasze fizyczne ograniczenia. Ten niezwykły dar jest nam obdarzany przez naszą komunie z Bogiem, szczególnie gdy otrzymujemy Ciało Chrystusa. Objawia się to także w naszych więziach między sobą, gdy apostoł Paweł zachęca nas do pielęgnowania ducha jedności, pokoju i miłości.

Weźmy pod uwagę moment, gdy Jezus połamał bochenki chleba po podziękowaniu. Ten akt stanowi potężną metaforę rozbitych doświadczeń życia. Czy naprawdę możemy dziękować za złamanie, za zranione serca lub za sny w nieładzie? Jednak w naszej wdzięczności mamy zdolność przemieniania cierpienia w coś cudownego. Dziękując Bogu za nasze próby, czynimy je świętymi – i tak staje się jasne, że nawet w ciemności piękno może się ujawnić.

Kiedy rozmyślam o tym, jak Jezus nakazuje swoim uczniom zbierać fragmenty, jestem głęboko poruszony. Kiedyś postrzegałem to jako obraz Kościoła, z dwunastoma koszami symbolizującymi każdego apostoła. Zwrot "by nic nie było stracone" rezonuje tajemnicą, sugerując głębszą prawdę, która wykracza poza zwykłe zbieranie resztek jedzenia po posiłku. Dlaczego miałyby być tak pilne zbieranie resztek? Te pozostałe elementy stają się wzruszającym symbolem wszystkich, którzy czują się odrzuceni, pomijani lub niegodni. Jednak w opiekuńczym objęciu Kościoła znajdują swoje należne miejsce przynależności.

Wyobraź sobie te skrawki chleba, które kiedyś uważano za bezużyteczne, teraz są pielęgnowane i zbierane do koszy przez apostołów. Didache przypomina nam: "Jak chleb połamany rozsypany po górach i zebrany stał się jednym, tak niech Kościół Twój będzie zebrany z krańców ziemi." Ta kolekcja pozostałości odśladania głęboką pociesza: każda osoba – bez względu na to, jak bardzo jest złamana, odrzucona czy pozornie nieistotna – ma cenne miejsce w sercu Kościoła Chrystusa. Nie możemy zapominać, że Jezus jadł z celnikami i grzesznikami, pokazując, że Bóg pragnie, by nikt nie zaginął, lecz pragnie, byśmy wszyscy zostali otoczeni Jego miłością i miłosierdziem.

Paweł odważnie oświadcza, że my, wybrani przez Pana, jesteśmy powołani do wyższego celu – nawet do osądzania świata. "Niewielu z was," przypomina, "było mądrych według ludzkich standardów, niewielu potężnych, niewielu szlacheckiego." A jednak to właśnie ci, którzy wydają się nieistotni, Bóg wybiera podniesienie na duchu. W naszym życiu musimy dostrzec tę wyjątkową łaskę ukrytą w naszym zaproszeniu do uczestnictwa w Królestwie Bożem. Szczególnie dociera do tych, których życie często zapomina lub ignoruje.

W Księdze Powtórzonego Prawa Izraelici mają przynosić pierwsze owoce swoich zbiorów w wiklinowym koszu, co symbolizuje wdzięczność za Bożą pomoc. Ale Jezus, w swojej boskiej mądrości, prosi o zebranie resztek – tych kawałków chleba, które inni mogą uważać za bezwartościowe. To odzwierciedla głęboką prawdę: Bóg gardzi pychą i cieszy się pokorą. Gdy Jezus wyczuł, że tłum pragnie uczynić go królem, wycofał się w góry, ucząc nas, że prawdziwe wyniesienie wynika z bezinteresowności, a nie z zadowolenia.

Pokora zaczyna się w chwili, gdy, będąc w stanie powiedzieć: zamiast "pauza", decyduję się powiedzieć: "przestań", a kiedy zamiast mówić: "powtarzać", mówię: "kończyć". I tak uznajemy nasze prawdziwe ja. Pozwala nam otwarcie wyrażać naszą kruchość – tak, jestem tylko odrobiną! Kiedy rozmawiam z innymi, jak często tęsknię za ich podziwem, tylko po to, by uświadomić sobie, że dążenie do autopromocji pozostawia mnie pustym? To ulga przyjąć prawdę o naszym istnieniu i uznać naszą kruchość.

Weźmy pod uwagę chłopca z pięcioma bochenkami – niedocenionego bohatera cudownego karmienia. Jego imię może pozostać nieznane, ale jego akt hojności stał się kluczowy w chwili boskiej obfitości. To uczy nas, że Bóg ma niezwykłą skłonność do wywyższania pokornych i podnoszenia tych, którzy czują się niewystarczający. Rzeczywiście, hojność Syna Bożego jest znana z tym, co dr Michael Ball (ewangelista) nazywa "niepohamowaną ekstrawagancją". Cuda często pokazują, że serce Boga przepełnia miłość, wykraczająca daleko poza nasze najśmielsze wyobrażenia.

Ocieszmy się, drodzy przyjaciele. Nasze własne doświadczenia złamania i poczucia nieistotności nie umniejszają naszej wartości; zamiast tego przygotowują nas do bycia naczyniami Bożej łaski. Każdy z nas ma swoje miejsce w wielkiej tkaninie Jego Kościoła – święte zaproszenie do uczestnictwa w miłości bez granic, miłości, która zbiera nawet najmniejsze fragmenty w coś naprawdę wspaniałego. Niech radujemy się z naszej jedności i obejmujemy potężną wspólnotę, która prowadzi nas na naszej drodze, wynosząc nas poza ziemskie granice do sfery boskich możliwości!

Ojciec Anthony

Świadectwo

Szatan wykorzystał moją obojętność

Szczerze mówiąc, są chwile, kiedy chciałbym po prostu wymazać przeszłość. Ale zdałem sobie sprawę, że ważne jest, by podzielić się moją historią, zwłaszcza by ostrzec przed tym, jak łatwo możemy wpaść w pułapki szatana. Kiedy zaczynałem swoją drogę wiary, to była właściwie tylko fasada. Modliłem się — nie dlatego, że naprawdę chciałem, ale żeby moi rodzice zobaczyli, że to robię. Wyznanie? Przyznałbym się tylko do drobnych rzeczy, tych łatwych. Potem nastąpił śliski zbocz. Miałem około 15 lat i wszystko zaczęło się od muzyki. Zacząłem od kilku ostrych kawałków, ale zanim się obejrzałem, byłem całkowicie zaangażowany w satanistyczne zespoły. Mój pokój? Zamieniła się

w ciemną świątynię, pełną wszelkiego rodzaju upiornych plakatów. Nawet odwróciłem krzyż, który kiedyś wisiał nad moim łóżkiem, do góry nogami. Wciągnęłam się w świat okultyzmu, zainteresowałam się magią i powiem wam, to była szalona jazda.

Ten etap trwał około trzech lat, a potem jeszcze bardziej się pogorszyłem. Przyjacieli przedstawił mnie satanistycznej grupie, i choć rozpoznałem kilka twarzy wokół, nie miałem pojęcia o ciemności czającej się pod spodem. Stałam się obsesyjnie zainteresowana ich rytuałami, ofiarami, które składali — wszystkim, co widziałam w teledyskach i filmach. I o rany, to było naprawdę intensywne. Patrząc wstecz, widzę, jak bardzo odwracałem się od Jezusa, który tak wiele dla nas poświęcił.

Przez ponad rok byłem po uszy pogrążony w satanizmie. Trudno to wyjaśnić, ale czułem taki pokrecony rodzaj dumy. Wyśmiewałem katolików i wyśmiewałem każdego, kto żył inaczej ode mnie. Byłem zaangażowany w rzeczy, które prawdę mówiąc przyprawiały o mdłości większość ludzi. Te tak zwane czarne masy? Były czystą kpiną z Boga i wszystkiego, co święte. Zakładaliśmy zakłady na cmentarzach lub w lasach, używając grobów zamiast ołtarzy. Rozmawialiśmy o dobrych rzeczach, które zrobiliśmy, dręcząc zwierzęta i pijąc ich krew. To oszałamiające myśleć, jak bardzo byłem oślepiony na powagę tego wszystkiego.

Ale w końcu kilka kluczowych osób popchnęło mnie z powrotem do Boga. Była dziewczyna,

która mi się podobała, i choć mnie nie nawróciła, to sprawiła, że zacząłem myśleć o kierunku, w jakim zmierza moje życie. Moi rodzice też odegrali ogromną rolę, a może wszystko było zaaranżowane przez Boga. Pewnej nocy, podczas Nocy Walpurgii, wróciłem do domu tuż przed świtem, wyglądając na trochę wyczerpanego. Moja mama zauważyła na mnie krew po jakichś rytuałach i mogę tylko wyobrazić sobie, co chodziło jej po głowie. Następnego dnia oboje rodzice praktycznie zaciągnęli mnie do kościoła. Nie byłem chętny, ale pomyślałem, że pójdę z nimi, żeby uniknąć wyrzucenia.

W kościele siedziałam, próbując zachować obojętność, ale wtedy mój wzrok padł na krzyż. Ten moment? Zmiana gry. Spojrzałem w oczy Jezusa i po raz pierwszy ujrzałem Prawdę. Uderzyło mnie to mocno i skończyło się na płaczu w tej ławce. Później tego dnia poszedłem do spowiedzi i przyjąłem Eucharystię. Ale powiem wam, odejście od satanizmu nie było łatwe. Starzy przyjaciele wciąż byli obecni, a wspomnienia wróciły z falą. Próbowałem się modlić więcej, ale pokusa czaiła się wszędzie. Musiałem wyrzucić wszystkie plakaty i płyty, nocami siedzieć w domu, i tak, trochę bałem się satanistów, których zostawiłem.

Było ciężko, gdy spotkałem się z drwinami ze strony innych, zwłaszcza tych, którzy nie byli zamieszani w satanizm. To było najdziwniejsze — ludzie śmiali się ze mnie, gdy próbowałem się modlić, ale nie było ich w pobliżu, gdy się pogrążałem. Stopniowo jednak zdałem sobie sprawę, że idę w dobrym kierunku. Zaangażowałem się w związek z tą dziewczyną, która rozbudziła we mnie zainteresowanie Bogiem, i jesteśmy razem od kilku lat.

Dlatego proszę o wasze modlitwy, abyście mnie silnym i trzymali się tego nowego życia, które tak ciężko budowałam na nowo. I słuchajcie: nie wstydzcie się dzielić swoją wiarą. Bądź szczery! Opowiedz swoim niewierzącym przyjaciołom o mojej historii, a może do niej przemówi. Uwierz mi, obojętność wobec Boga to właśnie tam zaczęły się moje kłopoty.

Jestem wdzięczny za moje nawrócenie i mam nadzieję, że moje świadectwo pomoże przynajmniej jednemu z was trzymać się z dala od pułapek szatana.

Mark

Dookoła świata

BLISKI WSCHÓD

Wiedział, ale nic nie powiedział

W kwietniu 2018 roku premier Izraela Benjamin Netanjahu rzekomo otrzymał informacje wywiadowcze dotyczące potencjalnego ataku Hamasu, jak podał Ynet, powołując się na dokumenty wywiadowcze i opinie wysokich rangą urzędników. Przenieśmy się do 7 października 2023 roku, kiedy Hamas rozpoczął ofensywę, prowadząc do poważnej eskalacji konfliktu i późniejszej izraelskiej odwetowej interwencji wojskowej, powodującej znaczne zniszczenia w Gazie.

Ynet twierdził, że przed 2023 rokiem Netanjahu był świadkiem wielu ostrzeżeń dotyczących strategii Hamasu infiltracji Izraela na różnych odcinkach granicy z Gazą, z udziałem tysięcy bojowników. Ten rozległy plan nazywano "Murami Jerycha". Jednak w zaskakującym zwrocie akcji Netanjahu stwierdził, że nigdy nie widział tego dokumentu ani nie miał wiedzy o tak ogromnym planie infiltracji – co stoi w sprzeczności z jego własnym niedawnym raportem złożonym do Państwowego Urzędu Audytu.

W tym raporcie przyznał, że otrzymał briefing wywiadowczy w 2018 roku, ale podkreślił ostrożną ocenę, która sugerowała, że Hamas ma "podstawową zdolność" do jednoczesnych ataków, ale uznał ją za "obecnie mało prawdopodobną". To wzbudziło podejrzenia i

doprowadziło do oskarżeń ze strony izraelskiego społeczeństwa, że Netanjahu i jego rząd źle poradzi sobie z kluczowymi informacjami wywiadowczymi, co pozwoliło Hamasowi skutecznie przeprowadzić niespodziewany nalot. W miarę narastającej frustracji pojawiają się wezwania do powołania stanowej komisji, która zbada niepowodzenia, które doprowadziły do szokujących wydarzeń października.

GEOPOLITYKA NATO

Misja na Arktyce

NATO rozpoczyna nową inicjatywę o nazwie Arctic Sentry, mającą na celu wzmocnienie bezpieczeństwa na Arktyce i Dalekiej Północy. Ten ruch wydaje się być częściowo inspirowany dążeniem prezydenta Trumpa do większego zainteresowania USA Grenlandią, ale odzwierciedla także rosnącą rywalizację geostrategiczną w regionie. Obecność militarna Rosji rośnie, a zainteresowanie Chin dodaje kolejną warstwę złożoności do tej mieszanki.

Misja podobno wynika z rozmów między Trumpem a sekretarzem generalnym NATO Markiem Rutte, gdzie uzgodnili, że NATO powinno podjąć bardziej aktywną rolę w obronie Arktyki. Choć brzmi to prosto, jest tu pewna motywacja: ma to na celu złagodzenie wszelkich tarć między USA a ich europejskimi sojusznikami dotyczącymi geopolitycznego znaczenia Grenlandii.

Generał Alexis G. Grynkewich, który dowodzi siłami NATO w Europie, podkreślił, że Arctic Sentry ma na celu wzmocnienie zaangażowania Sojuszu w ochronę swoich członków i zapewnienie stabilności w jednym z najważniejszych i najbardziej wymagających środowisk na świecie. W istocie ma na celu zastosowanie wniosków zdobytych z misji Baltic Sentry rozpoczętej w zeszłym roku, która koncentrowała się na ochronie kluczowej infrastruktury w regionie bałtyckim. Chodzi o dostosowywanie strategii do obecnych realiów w ciągle zmieniającym się krajobrazie geopolitycznym.

NORWEGIA

Przeniosą żołnierzy

Decyzja rządu Wielkiej Brytanii o zwiększeniu liczby brytyjskich żołnierzy stacjonujących w Norwegii do 2 000 jest wyraźną odpowiedzią na narastające napięcia geopolityczne wokół Rosji. Rosnące obawy NATO dotyczące rosyjskich działań w regionie arktycznym podkreślają znaczenie utrzymania bezpieczeństwa kluczowej infrastruktury, takiej jak kable podmorskie i rurociągi. Jak zauważył brytyjski sekretarz obrony John Healey, zagrożenie ze strony Rosji jest teraz większe niż od czasów zimnej wojny.

Ten wzrost obecności wojsk to nie tylko gra liczbowa; Odzwierciedla strategiczną zmianę w kierunku zwiększenia gotowości wojskowej w ekstremalnych warunkach. Planowane rozmieszczenie 1 500 komandosów Royal Marines na ćwiczenia NATO w Norwegii, Finlandii i Szwecji podkreśla ciągłe zaangażowanie w szkolenie i współpracę sił alianckich. Te ćwiczenia wojskowe są niezbędne, aby zapewnić sojusznikom skuteczną współpracę w trudnych warunkach.

Co więcej, ustanowienie w zeszłym roku paktu obronnego między Wielką Brytanią a Norwegią sygnali proaktywne podejście do monitorowania ruchów rosyjskich okrętów podwodnych i zabezpieczania kluczowych linii komunikacyjnych. Wszystko to wskazuje na zdecydowane stanowisko krajów NATO wobec wzmożonych zagrożeń bezpieczeństwa, sygnalizując Rosji, że ich działania są uważnie obserwowane i nie pozostaną bez kontroli.

POLSKA

Większość popiera pobór wojskowy

Według niedawnego badania Opinia24, 52% Polaków opowiada się za przywróceniem

obowiązkowej służby wojskowej. Co ciekawe, poparcie dla poboru jest szczególnie silne wśród wyborców PiS, którzy popierają ten pomysł aż 73%. Jednak opinie wydają się zmieniać w różnych grupach wiekowych. Na przykład około 43% osób w wieku 25–29 lat sprzeciwia się obowiązkowej służbie wojskowej, podczas gdy poparcie osiąga szczyt 61% wśród osób w wieku 50–59 lat

Przywrócenie służby wojskowej w Polsce nie byłoby nietypowe. Wiele krajów w regionie już to robi lub rozważa, w tym Niemcy. Eksperci biją alarm, sugerując, że bez poboru Polska może mieć trudności z obroną przed potencjalnymi zagrożeniami.

TURYSTYKA ABORCYJNA

Kampania opozycyjna

Niedawny krok Parlamentu Europejskiego do poparcia mechanizmów finansowych ułatwiających dostęp do aborcji za granicą wywołał sporą debatę. W istocie inicjatywa ta ma na celu wsparcie kobiet w krajach takich jak Polska i Malta, gdzie aborcja jest albo mocno ograniczona, albo całkowicie zakazana. Chcą włączyć prawo do legalnej aborcji do Karty Praw Podstawowych UE, co jest znaczącym krokiem w stosunku do Parlamentu.

W grudniu przyjęli rezolucję wspierającą kampanię "My Voice, My Choice", wzywającą do funduszy budżetowych UE na pokrycie kosztów związanych z aborcją – pomyśl o podróżach i zakwaterowaniu. Warto jednak zauważyć, że te rezolucje nie są prawnie wiążące; ostateczną decyzję należy do Komisji Europejskiej.

Przeciwnicy, zwłaszcza grupy konserwatywne, postrzegają to jako przesadę, twierdząc, że podważa to krajowe prawo dotyczące aborcji oraz narusza wolność wyboru kobiet oraz prawo do ochrony nienarodzonego życia. Twierdzą, że ingeruje to w suwerenność państw członkowskich.

Równocześnie Europejska Federacja JEDNA Z NAS rozpoczęła kampanię uświadamiającą na www.NoAbortionTourism.eu, mającą na celu zmobilizowanie obywateli do wyrażania sprzeciwu wobec tych propozycji. Kampania zachęca osoby do nawiązywania kontaktu z kluczowymi członkami Komisji, opowiadając się za poszanowaniem traktatów UE oraz zasady subsydiarności, zanim oficjalne stanowisko Komisji zostanie ogłoszone w lutym 2026 roku.

Czytamy papieża Leona

Powstrzymanie się od jedzenia służy rozpoznawaniu i wprowadzaniu porządku w nasze "pragnienia".

Wielki Post to czas, gdy Kościół, z matczyną troską, zaprasza nas do ponownego umieszczenia tajemnicy Boga w centrum naszego życia, aby nasza wiara odzyskała swój żarliwość, a nasze serca nie rozpraszały codzienne troski i rozproszenia. (...) W tym roku chciałbym zwrócić uwagę na znaczenie dawania przestrzeni Słowu poprzez słuchanie, ponieważ gotowość do słuchania jest pierwszym znakiem, przez który ujawnia się pragnienie nawiązania relacji z inną osobą. Sam Bóg, objawiając się Mojżeszowi w płonącym krzewie, pokazuje, że słuchanie jest cechą charakterystyczną Jego istoty. (...) To angażujący Bóg, który dziś również zwraca się do nas z myślami, które sprawiają, że Jego serce drży. Słuchanie Słowa w liturgii uczy nas wierniej słuchać rzeczywistości: pośród wielu głosów, które przebiegają przez nasze życie osobiste i społeczne. (...)

Jeśli Wielki Post jest czasem słuchania, to post jest konkretną praktyką, która przygotowuje nas do przyjęcia Słowa Bożego. Powstrzymanie się od jedzenia to bardzo starożytna i niezastąpiona praktyka ascetyczna na drodze do nawrócenia. Właśnie dlatego, że angażuje ciało, ujawnia to, czego czujemy, że "pragniemy" i co uważamy za niezbędne do naszego pożywienia. Służy więc rozpoznawaniu i organizowaniu naszych "pragnień", podtrzymywaniu czujnego głodu i pragnienia sprawiedliwości, odrywając je od rezygnacji, ucząc stać się modlitwą i odpowiedzialnością wobec bliźniego. (...) Nasze parafie, rodziny, grupy kościelne i wspólnoty zakonne są wzywane w Wielkim Postzie do podjęcia

wspólnej podróży, podczas której słuchanie Słowa Bożego oraz wołania ubogich i ziemi stanie się formą wspólnego życia, a post będzie wspierał prawdziwą pokutę. Z tej perspektywy nawrócenie dotyczy nie tylko sumienia jednostki, ale także stylu relacji, jakości dialogu, zdolności do otwarcia się na pytania płynące z rzeczywistości oraz do rozpoznania, co napędza pragnienie, zarówno w naszych wspólnotach kościelnych, jak i w ludzkości spragnionej sprawiedliwości i pojednania.

Przesłanie wielkopostne, 5 lutego 2026.

Autentyczne życie wiary nie może być sprowadzane do bezcielesnej duchowości, lecz musi dawać początek wrażliwości na potrzeby innych i hojnej służbie, bez zastrzeżeń. Myślę o wielu waszych braciach i siostrach, którzy zapłacili wysoką cenę za wierność powierzonej im zadaniu: składamy im serdeczne wdzięczności i modlimy się za nich.

Przemówienie do członków Krajowej Konferencji Misericordie, 14 lutego 2026 r.

Jezus uczy nas, że prawdziwa sprawiedliwość to miłość, a w każdym przykazaniu Prawa powinniśmy dostrzegać żądanie miłości. Rzeczywiście, nie wystarczy fizycznie nie zabić człowieka, jeśli potem zabiję go słowami lub nie szanuję jego godności. Podobnie nie wystarczy formalnie być wiernym współmałżonkowi i nie popełniać cudzołóstwa, jeśli w tej relacji brakuje wzajemnej czułości, słuchania, szacunku, troski o niego lub wspólnego realizowania wspólnego projektu. (...) Sama minimalna sprawiedliwość nie wystarcza – potrzebna jest wielka miłość, którą umożliwia Boża moc.

Angelus, 15 lutego 2026.

Moim zdaniem

Oślabiona Rosja jest niebezpieczna

Po czterech długich latach konfliktu w powietrzu wisi wyczuwalne zmęczenie – od Ukrainy i Polski po Rosję oraz całą Europę Zachodnią i USA. Jednak to, że Moskwa wydaje się osłabiona, nie oznacza, że porzuciła ambicje dominacji w Europie Środkowej. Polacy doskonale rozumieją, że stabilna, suwerenna Ukraina wychodząca z tej wojny w całości jest kluczowa nie tylko dla bezpieczeństwa Polski, ale także dla szerszych interesów Europy.

Gdyby Ukraina przeszła pod kontrolę Rosji lub stała się politycznie podporządkowana Moskwie, Polska musiałaby stanąć naprzeciw wrogich sił wzdłuż imponującej, 1200-kilometrowej granicy z Rosją, Białorusią i Ukrainą.

Krajobraz wojskowy

Do 2025 roku Ukraina znalazła się w trudnej sytuacji, zmagając się z niedoborami zarówno personelu, jak i zaopatrzenia, a także z nieustannymi atakami dronów i rakiet ze strony Rosji, mającymi na celu terroryzowanie cywilów. Podczas gdy obie strony prowadzą walkę pozycyjną, Rosjanie zachowują przewagę liczebną. W odpowiedzi Ukraina dostosowała swoje taktyki, aby przeciwdziałać tej różnicy liczebnej. "Nasza strategia koncentruje się na zadaniu ciężkich strat rosyjskim żołnierzom podczas wejścia w to, co nazywamy 'strefą śmierci', zaczynając około 19 km od linii frontu. W 2026 roku planujemy zwiększyć miesięczną liczbę zabitych rosyjskich żołnierzy z 35 000 do 50 000" – powiedział nowy minister obrony Ukrainy, Mychajło Fiodorow.

Według Centrum Studiów Strategicznych i Międzynarodowych (CSIS) w USA, liczba rosyjskich żołnierzy zabitych i rannych wzrosła do prawie 1,2 miliona, podczas gdy szacuje się, że ofiary ukraińskie wynoszą od 500 000 do 600 000. Pomimo tych ponurych statystyk, Rosja nadal pozyskuje ochotników ze swoich ubogich regionów, chętnych do dołączenia na linię frontu. Pozostaje pytanie, czy zwiększona skuteczność Ukrainy w eliminowaniu tych rekrutów może przewyższyć zdolność Moskwy do ich zastąpienia.

"Choć sytuacja Ukrainy jest trudna w porównaniu z Rosją, wciąż posiada determinację i zdolności, by bronić się na dłuższą metę. Nie ma żadnych przesłanek, że ten opór po prostu się rozpadnie" – stwierdza szef zespołu ds. Rosji w Centrum Studiów Wschodnich.

Podstawy gospodarcze

Zdolność Ukrainy do utrzymania walki w dużej mierze opiera się na zewnętrznej pomocy finansowej, a choć Moskwa również nie jest obrazem samowystarczalności, zdołała utrzymać się

na powierzchni, unikając europejskich sankcji i eksportując surowce do Indii i Chin. Choć Europa drastycznie ograniczyła import rosyjskiej ropy, nadal polega na gazie i stali z Rosji.

"Początkowo Rosja wydawała się dobrze przetrwać burzę na początku wojny, ale do 2025 roku jej kondycja finansowa zaczęła się znacznie pogarszać wraz z powiększaniem deficytu budżetowego" – zauważa szef zespołu ds. Rosji na CES. Sankcje dodatkowe USA przynoszą efekty; Indie znacznie ograniczyły import ropy z Rosji, podczas gdy flota tankowców załadowanych niechcianą rosyjską ropą zanieczyszcza morza. Obecnie główną linią życia Moskwy wydaje się być eksport do Chin, choć nawet ta relacja jest napięta z powodu malejącego popytu na paliwa kopalne z powodu wzrostu popularności pojazdów elektrycznych.

Co ciekawe, handel między Chinami a Rosją odnotował pierwszy spadek od pięciu lat do 2025 roku, głównie z powodu zmniejszonego importu ropy oraz braku gotówki rosyjskich konsumentów na nowe chińskie produkty.

Potencjalny konflikt NATO na horyzoncie?

Pomimo problemów militarnych i gospodarczych, rosną obawy, że Rosja obraca nowy front – konfrontację z NATO. Niektórzy mogą odrzucić takie twierdzenia, argumentując, że jeśli Moskwa nie poradzi sobie z Ukrainą, to dlaczego miałyby uderzać w Sojusz? Jednak rzeczywistość jest taka, że Rosja jest zajęta szkoleniem nowych żołnierzy i budowaniem systemu wojskowego, który obecnie nie jest zaangażowany na Ukrainie. Eksperci ostrzegają, że do 2027 roku Rosja może być gotowa do wyzwania NATO.

"Istnieje realna obawa, że Kreml może zdecydować się działać teraz, widząc NATO jako podzielone i wewnętrznie osłabione" – ostrzega analityk OSW. Rosja może rozważyć przeprowadzenie drobnych najazdów na państwa bałtyckie, aby wzmocnić swoje żądania z 2021 roku, przypominając Zachodowi o swoich zamiarach w grozie eskalacją nuklearną.

Putin wydaje się całkowicie zaangażowany w tę grę. Kreml wie, że jego przetrwanie zależy od wojny na Ukrainie, a ostatnie wypowiedzi ministra spraw zagranicznych Siergieja Ławrowa potwierdzają, że każde porozumienie pokojowe bez żądań Rosji będzie nie do przyjęcia. Według Moskwy, kraje, w tym Polska, które przystąpiły do NATO po 1997 roku, nie powinny mieć wojsk ani systemów rakietowych NATO na swoim terytorium. Ulegnięcie takim żądaniom uczyniłoby Polskę podatną na ataki, zasadniczo zapraszając do powrotu rosyjskich wpływów w regionie – efektu, którego nigdy nie można pomijać przy rozważaniu tego faktu.

Tony Wood

Modlitwa

Prosimy, pamiętajcie, aby modlić się za tych, którzy są chorzy, potrzebują lub prosili nas o modlitwę: Andrew McLaughlin, Claire Wiggins, Russell Carroll, Lucy Cunningham, Tommy McGrory Senior, Sarah Carmichael i Doleen Durnin.

Proszę, miejcie w swoich modlitwach Williama Brannigana (1969), Francisa McWhirtera (2019), Jamesa Wilsona (1966), Sharon Howie (1991), Iaina MacPhersona (2025), Catherine Robertson (2015) **oraz wszystkich, których rocznice przypadają właśnie w tym czasie.**

Wiadomości i wydarzenia

Herbata i kawa w tę niedzielę po Mszy w sali parafialnej, wszyscy są mile widziani.

Pudełka SCIAF są dostępne na ganku.

Wizyta biskupa: Biskup Brian odbędzie swoją parafię w Campbeltown w dniach 7/8 marca.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

parafia diecezji R.C. Argyll i Wysp; Charitable Trust, zarejestrowana szkocka organizacja charytatywna, SC002876
Proboszcz: ks. A. Wood, św. Kieran, Campbeltown; Tel. 01586 552160